

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputatio De Statv In Qvo Sint Beatorvm Animae Post
Hanc uitam, ante ultimi iudicij diem**

Dévay Biró, Mátyás

[Nürnberg], [1537]

VD16 D 1300

Solvs Christvs Est Mediator Noster.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34195

SOLVS CHRISTVS EST ME-
DIATOR NOSTER.

Primum omnium sciendum, quod in mediatore hæc duo concurrunt. Primum oportet extare uerbum Dei, ex quo certo sciamus, quod Deus uelit misereri, & exaudire inuocantes per hunc mediatorem. Talis extat de Christo promissio: Quicquid petieritis patrem in nomine meo &c. Habemus & mandatum patris: Ipsum audite. Alterum q̄ merita ipsius possint aplicari pro peccatis nostris. Sanctos pro mediatoribus inuocari, nec præceptū, nec promissio est. Et Paulus audet dicere: tantum in Christo sperātes sumus, 1. Cor. 15. Et Ioan. secundo capite prioris Epistolæ: Aduocatum habemus apud patrem, Iesum Christum iustum, qui est propitiatio pro peccatis nostris &c. Sacerdotis interest offerre, & sua oblatiōe placare Deum his, pro quibus offert. Christus seipsum obtulit patri pro tota ecclesia, et sua hostia placauit patrem credentibus in se, unica enim oblatione consumauit sanctos. Non sanctos, non B. Virginem habemus apud filium aduocatos uel aduocatam, ut sua ubera ostendat, sed Christū Iesum apud patrem: hoc Christi sacerdotiū patris iuramēto & p̄missione est cōfirmatū, Psal. 110. Et 1. Ti. 2. Unus Deus, unus & mediator Dei & hominū, homo Iesus Christus. Quidam Paulum sic eludunt, unus, i. præcipuus uel principalis, quasi minus principales plures sint, uel unus mediator redemptiōis, sed plures intercessorij. Sed audi Chryfosto. Homelia 7. prioris Epistolæ ad Ti. Enimuero mediator, inquit, utrisq; eis debet societate coniungi, quorum mediator est: Id quippe mediatoris est, utrorumq; participem fieri, quorum fuerit mediator. Quemadmodum enim loci cuiuslibet medium, utranq; partem contingat necesse est, ita & naturæ ambarum medium oportet utrasq;

1. Cor. 15.

1. Jo. 2.

Sacerdotis officium est

Ps. 110

1. Timo. 2.

Chryfostomus

utrasque naturas contingere atque connectere. Quæadmodum igitur homo factus est, ita etiam Deus erat. Homo quippe purus mediator, nunquam penitus fieret. Oportebat enim huiusmodi mediatorem cum Deo colloqui, Deus item solus mediator esse non posset.

Christus Deus et homo, cum Deo Deus, cum homine homo, oportet utriusque (id est, quos reconciliat, & cui reconciliat) naturæ participare esse. Talis est Christus. Sanctoꝝ nullus, lapis angularis, qui duos parietes, multum inter se dissidentes, coniungit. Purus siquidem homo ad purum Deum nulla potest ratione peruenire, sed per eum, qui Deus est & homo, id est, per Christum, per quem habemus ambo accessum in uno spiritu ad patrem, Ephe. 2. Ego sum uia, ueritas & uita, nemo uenit ad patrem nisi per me. Ioan. 14. Qui uidet me uidet patrem. Unde & saluare potest in perpetuum accedentes per semetipsum ad Deum patrem &c. Heb. 7. Item elegit nos in ipso. Diligit nos in dilecto filio, Ephe. 1. Chryso. Ioan. 16. Non indigetis aduocato, sed nominis mei inuocatio satis est ad omnia consequenda. Multa possem adferre, sed breuitati studens, prudens, sciensque prætermitto. Hoc unum in gratiam fratrum adscribam, est enim Monachoz telum efficax. In aula inquirunt regia amicis intercessoribus utendum est, similiter & apud Deum. Nam simile est regnum celorum homini regi &c.

Fides est regula. Porro regula non debet corrumpi propter exemplum, ponenda sunt exempla, sed fidei analogæ. Christus, Prophetæ, Apostoli usi sunt exemplis, sed quæ nihil derogant fidei nostræ. In aula principis utimur intercessoribus, quia extat charitatis regula, alter alterius onera portat. Hic nihil præiudicat fidei nostræ. Ad hæc quod ad principes & reges non statim intromittimur, imbecillitatis & impotentia signum est, & timoris. Timent sibi, ne clam tollantur

Ephes. 2.

Joan. 14.

Hebr. 7.

Ephes. 1.

Chryso. Ioan. 16.

Exempla ponenda

lantur e medio, sed similitudine quæ semper claudicat ste-
utatur. Sicut ad regem non intromittimur, nisi p suos com-
missarios, sic ad Deum patrem non possumus peruenire,
nisi per Christum, quem audiendum præcepit pater: Ipsum
audite. Agnoscit hunc sensum Ambrosius Rom. 1. cap. &
Hebræ 10. dicitur Christus sacerdos magnus super domum
Dei, uel præfectus domui Dei. Iam ad Deum patrem non
datur nobis aditus nisi per hunc præfectum Christum Iesum,
quæ præludebat scala Iacob, ostium arcæ. Ego sum ostium,
per me si quis introierit, saluabitur. Altare sine gradibus,
Ut ne commemorem quæ scriptura his, qui in homines fi-
dunt minatur, Iere. 17. Maledictus homo, qui confidit in ho-
mine, & ponit carnem brachium suum. Benedictus homo
qui confidit in domino. Et cap. 9. Homo in omni fratre suo
non habeat fiduciam. Nolite confidere in principibus, in fi-
lijs hominum, in quibus non est salus. Hieronymus super
Hezechi, cap. 14. Quod si in aliquo fiducia est, in solo do-
mino confidamus. Maledictus enim omnis homo, qui spem
habet in homine, quamuis sancti sint, quamuis prophetae.
Legimus: Nolite cõfidere in hominib⁹. Et iterum, Bonum
est confidere in domino, quam confidere in principibus, nõ
in principibus tantum seculi, sed & in principibus ecclesiæ,
qui suas tantum animas (si iusti fuerint) liberabunt. Solus
hic est mediator noster, qui ut natura Deus est & homo, ita
secundũ hominem sine contagio peccati est. Sancti omnes
peccatores sunt, fuerunt. Absit ut peccator in peccatore fi-
dat, omnes egent Christo, sine cuius gratia nullus unquam
potuit saluari. Concludam ergo, solum Christum, exceptis
omnibus diuis, habemus aduocatum et mediatorem coram
Deo patre, & hic est peculiaris ac proprius honor ipsius
quem profecto dat nemini. Longius progressus sum forte,
quam propositi ratio admittebat, sed propter fratres meos,

Ambrosius
Hebræ. 10.

Jerem. 17. et 9.

Hieronymus

g quibus

quibus adhuc hoc negotium parum constat, feci. Medius est itaq; Christus inter ecclesiam & Deum patrem, ut uerba Apostoli citauit: Vos Christi, Christus autem Dei. De honore ecclesiae & Christi pro mea tenuitate dixi. Iam

DE HONORE DEI.

AD conciliandam amicitiam duo requiruntur, Notitia & Amor. Inuisa res diligí potest, incognita nunquã. Porro fides non est aliud, quam notitia Dei, Ioan. 17. Fide ergo conciliatur amicitia cum Deo. Vos amici mei estis, Ioan. 15. Et Esaias 7. Si non credideritis non intelligetis. Qui Deum cognoscunt, & amant, sciunt eum proprio ac germano colere cultu, sciunt eum peculiari adficere honore, qui cultus seu honor in tribus consistit.

SOLVS DEI TRIA SVNT.

CReare, saluare, damnare. Omnipotens creat. Misericors saluat. Iustus damnat. Qui creauit, idem & saluat fide, quod si incredulus fueris, damnat propter incredulitatem.

SOLVS DEVS CREAT.

Qui creauit omnia Deus est, Hebrae. 3. Genesis 1. In principio Deus creauit coelum et terram. Vnus Deus creator omnium, omnipotens, rex potens, & metuendus nimis, Ecclesi 1. Symbolum Apostolorum: Credo in Deum, patrem omnipotentem, creatorem coeli & terrae. Nicena synodus addit, uisibilem & inuisibilem, Et Colo, 1.

Solus

Joan. 17 et 15.

Esaias 7.

Hebrae. 3.

Genesis 1.

Ecclesi 1.